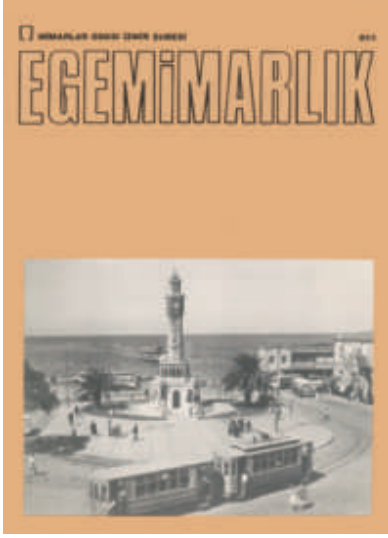

1991-2004
50
nci sayı

nc

**Ege Mimarlık dergisi,
1991 yılında yayın
hayatına başladı.
Derginin ilk sayısında
Şube Yönetim
Kurulu'nun imzasıyla
yayınlanan "Başlarken"
yazısı, Ege Mimarlık'ın
başlangıcındaki
düşünceleri hatırlatıyor
ve derginin gelişimini
değerlendirirken çoğu
bugün de geçerli olan
ana fikirleri vurguluyor.**

Başlarken

Uzunca bir süredir hazırlıklarını sürdürdüğümüz "EGE MİMARLIK"ın 1. sayısını sunmanın sevinç ve gururunu yaşamaktayız.

EGE MİMARLIK bölgesel bir dergi olarak yayın hayatına başlamaktadır.

Amacımız şubemize bağlı Marmaris, Bodrum, Aydın, Denizli, Manisa, Uşak, Muğla, Akhisar, Fethiye, Kuşadası, Ödemiş, Nazilli, Turgutlu, Salihli, Milas, Bergama, Menemen birimlerimizde yaşanan kentsel, çevresel, sosyal, kültürel sorunların mesleki açıdan tartışmaya açılması; önerilerin ortaya koyulduğu bir platformu yaratması; dünyadaki mesleki ve meslekle ilgili teknolojik gelişmelerin üyelerimize aktarılması; meslektaşlar arasında iletişimin sağlanmasıdır.

EGE MİMARLIK bülten, dosya, s. makale, olay, forum, yapı tanıtımı, öğrenci sayfası, sanat, kültür bölümlerinden oluşacaktır.

Bülten bölümünde; şubenin, temsilciliklerin etkinliklerinin haber ve duyurularına,

Dosya bölümünde; bir konu ele alınarak tüm yönleri ile irdelenecek yazılara, S. makale bölümünde; değişik konularda üyelerimizin görüşlerine,

Olay bölümünde; bölgemizdeki güncel ve en önemli bir olay ya da etkinlik hakkında bilgilendirme ve değerlendirmelere,

Forum bölümünde; üyelerimizin bir konu üzerinde değişik görüşlerine,

Yapı tanıtımı bölümünde; bölgemizdeki üyelerimizin yapıtlarının tanıtılmasına,

Öğrenci sayfası bölümünde; D.E. Üniversitesi Mimarlık Bölümü öğrencilerinin çalışmalarına,

Sanat ve kültür bölümünde ise meslektaşların sanatlarının ve değişik sanat dallarıyla, kendilerinin tanıtılması, bölgemizde yapılan sanat ve kültür etkinliklerine yer verilecektir.

"EGE MİMARLIK" Bölgemizde Odamızın yürüttüğü politikaların Odamız üyelerine ve topluma aktarılması; tüm halkımızı etkileyen imar yasası, otopark yönetmeliği, gökdelenler, doğal ve tarihi çevrenin yağmalanması vb. konularda üyelerimize ve topluma ulaşmanın bir aracı olacaktır.

"EGE MİMARLIK" hiç kuşku yok ki merkez yayın organı "MİMARLIK" dergisinin bir parçasıdır. Bu bağlamda Odamızın merkezi politikalarının da anlatıldığı ve o politikalar doğrultusunda bütüne ilişkin demokrasi ve meslek mücadelesinin de yer alacağı bir platform olacaktır.

İlk sayısının Ocak 91 ayında çıkarılması planlanmış ve bu plana koşut olarak İstanbul'da bir basımevi ile derginin reklam karşılığı basılması biçiminde bir anlaşma imzalanma aşamasına gelmişken, o günlerde patlak veren "Körfez Savaşı" nedeniyle firma reklam gelirlerindeki azalmayı öne sürerek anlaşmadan vazgeçmiştir. Ülke ekonomisinin de olumsuz yönde etkilendiği kriz sürecinde yeni bir basımevi aranmış, sonunda derginin İzmir'de basılmasına karar verilmiş ve derginin finansını sağlamak üzere reklamların tarafımızdan toplanmasına başlanmıştır. Yukarıda açıklamaya çalıştığımız nedenlerden ötürü iki aylık bir gecikme ile sizlerle birlikteyiz.

Mimarlar Odası İzmir Şubesi Yönetim Kurulu olarak, büyük bir özveri ile çalışarak dergiyi yayına hazırlayan yayın kurulunun tüm üyelerini kutluyor, derginin etkinliğinin artması için katkı koyacak tüm meslektaşlarımıza şimdiden teşekkür ediyoruz.

Saygılarımızla,

TMMOB

Mimarlar Odası İzmir Şubesi

Yönetim Kurulu

İlk Damla Mürekkep

Tevfik TOZKOPARAN, Mimar

"Sürgülü hesap cetveli gibi soğuk, trafiğin hüküm sürdüğü modern kentte belki varoşlar ve pitoresk görünümlü rahatlatıcı meydanlar kaybolmuş kasaba hayatı geçişinin anılarını yeniden canlandırabilir. Uzamsal yönden dramatik olan bu anılar, zevksizlikten ve faydacılıktan arınmış daha iyi bir gelecek yaratmak için gerekli esini verebilir bize."

Carl Schorke

1. Yıllar öncesinde, soluk bir akşam üzeri uzunca bir masanın etrafında toplaşan bir avuç insan, kentli olabilmek, kente karşı bir kaç söz söyleme hakkını elde edebilme, kuşaklar arası sürdürülebilir ve sandık kurtlarına yem olmayacak papirüs sonrası baskı yeteneğine haiz bir belge peşinde koşmayı kararlaştırırlar.

2. Kimisi tarih meraklısıdır, kimisi teori, kimisi pratik, kimisi de aritmetik. Var olan ile var olabileceklerin kardeşlik tanımlamasını yaparlar. Serüven başlatıcılardır, harflerden kelimelere, kelimelerden cümlelere, cümlelerden sayfalara, sayfalardan metinlere. Toplasan veya toplamasan bir avuç belki bir avuçtan da fazla kentli, belleklerdeki bilgileri derleyip toplarlar. Bir amaç uğruna hepsi

birbirinden hevesli hepsi birbirinden istekli. Kişisel çıkarlardan arınmış, uzak dağın arkasındaki toplumsal uzlaşmaya varabilmek için bir serüven birlikteliğine çıkmayı arzularlar.

3. Kente gelince; erdem ve etik değerlerin yönüne esmezmiş rüzgarlar. Deniz de meltemine küsmüş, meltem de kentliyi üzmüş. Masanın etrafındakiler bilmez olmuş denizlerin kentlilere küskün duruşun nedenini. Zaman akıp gitmekteymiş. Günler ayları, aylar yılları, yıllar kentleri kovalamış. Tarih bugünlere küskün bugünler de tarihten hep üzgün olmuş. Dereler akmaz, çiçekler açmaz olmuş. Evler ve apartmanlar birlik olup kenti yıkmaya başlamış.

4. Yılların yorgunluğu vurmuş tüm sokaklara, sokaklardan binalara, binalardan kara gölgeli teraslara. Kentin her mahallesine, deresine, çayırına, çimenine, taşına toprağına hüznün yumağına...

5. Günlerden o gün tıpkı diğer hüzünlü günlerden bir gün. Gün ışığı ağarırken, soluk bir masanın etrafında bir avuç insan beklerken aniden bir damla mürekkep düşer kağıda ve sonrası kağıttan bir kayık olur açılır farklı şehrin limanlarına...

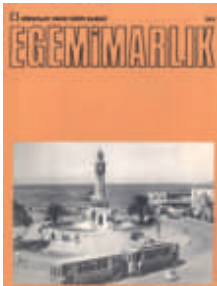
Damla

Zaman, dolmakalemin kustuğu mürekkep damlasında biçim alır. Islak, aldığı ışıkla canlı, geçip gittiği kurumasından belli. Etkisine gelince, kapladığı ilk, kesin alanın etrafında, neden sonra kağıdın dokusunun emip yaydığı bir hâle belirir ya, bellek herşeyi biraz tutar biraz büyütür.

Enis Batur, "Kanat Hareketleri"

6. Şimdilerde; dağarcıklarımızdaki düş peteklerimiz bellek arıları ile doldurulurken, kalemler ile kağıtlar raks eder olmuş tarih sahnesindeki toplumsal yaşamın çağdaş perdesinde. Bir pupa yelkene dönüşünce arşivlerdeki bilgiler ve belgeler kağıttan kayık bir yelkenli olmuş açılmış engin denizlere.

7. Soluk bir akşamın alacakaranlığında, uzaklardan bir geminin feneri körfezden belirildiğinde, aklıma gelir yıllar öncesinde bir masanın etrafına toplanan bir avuç insan ve onların düşlediği gibi, bu derin sulardaki (ışık) fener hiç sönmemeli... □

Ege Mimarlık'ı Neden Önemsemeliyiz?

İlker ÖZDEL, Mimar

Bir dergi için, hele bir mimarlık dergisi için 50. sayıya ulaşmak, Türkiye gibi bir süreksizlikler ülkesinde küçümsenmemesi gereken bir başarı. Kaldı ki Ege Mimarlık bu 50 sayıya ulaşırken 13 yıl gibi uzun bir zamanı da ardında bırakıyor. Bu başarıyı değerlendirmeden önce, belki bir parça konunun çevresinde dolanarak, Ege Mimarlık'ın içinde bulunduğu ortamı tanımlamak gerekiyor.

İzmir'in güncel mimarlığı üzerine yapılan tartışma ve değerlendirmelerde, İstanbul-Ankara ekseninin ötesinde bir söz söylemek zor, neredeyse olanaksızdır. Türkiye'nin üçüncü büyük kenti olma hali, İzmirli için aşamadığı iki kent olduğunun vurgusudur aslında; sermayenin beslediği İstanbul ve bürokrasinin işlediği Ankara. İstanbullu mimarın işvereni "paralı"dır, Ankaralı mimar ise işini devletten alır. Oysa İzmirli mimar "taşra" mimarıdır ve bunun olumlu yanlarından olabildiğince yararlanmaya çalışır.

Türkiye'nin üçüncü büyük kenti olmanın, her alanda türlü avantajlara sahip bir durum olacağı düşünülse de, profesyonel yaşam içinde bunun o kadar da önemli olmadığını görülür. Aksine bu üçüncülük, İzmirli için kaçan fırsatların, bulunamayan "işveren" in ve yapılamayan "iş" in sorumlusudur. İzmir dışındaki kilerin de benzer sorunlarla karşılaştığı, İstanbul ve Ankara'nın bambaşka dertlerinin olduğu gerçeği ise her nasılsa gözardı edilir. Aslında "bir büyük baha-ne"dir İzmir'de olmak.

Bu öyle bir bahanedir ki, işinizi daha iyi yapmanızı bile gereksiz kılar. Bir "iş" in İzmir ölçeğinde iyi olması yeterlidir, daha fazlası aranmaz. Bunun aşıldığı durumlarda bile, yapılan "iş" in ortaya çıkarılması için özel bir çaba gösterilmesi gerekir. Diğerleriyle boy ölçüşülecek ulusal yarışma ortamlarına bile girmekten kaçınılır. Öte yandan "Genç Türk Mimarları" "İstanbul Beşlisi", "9+1" gibi kurmaca gruplaşmalarda yer alan bütün isimlerin İstanbul-Ankara ekseninde oluşu, İzmir mimarlık ortamının bu "mimarlık" ları "öteki" olarak tanımlaması için yeterlidir.

Bu ortam içinde Ege Mimarlık'ın yapmış olduğu en önemli iş, "öteki" olarak kurgulanmış olanın bir parçası haline gele-

bilmiş olmasıdır. Her ne kadar kentsel ve/veya bölgesel bir dergi olarak yola çıkmış da olsa, dert edindiği konular herhangi bir ulusal derginin işlediği konulardan farklı değildir aslında. Hatta kimi zaman ulusal dergilerin bile henüz gündeminde olmayan dosya konularını ele alır. Bunu yaparken konu hakkında görüşlerine yer verilen isimlerin özellikle İzmir dışından seçilmesi, henüz gündeme getirilmemiş bir konunun ele alınmasında sahip olunan profesyonel tutumun bir göstergesidir. Yerel sorunların gündeme geldiği durumlarda ise, benzer biçimde konunun daha geniş bir çerçeveye oturtulmasına çalışılır.

Diğer yandan dergi Mimarlar Odası İzmir Şubesi tarafından yayımlanmakla birlikte, bir oda dergisinde olabileceği düşünülen özelliklerin pek azına sahiptir. Şubeden üyelere iletilecek her türlü duyuru ve etkinlik haberlerinin, halihazırda bültenler aracılığıyla detaylı bir şekilde aktarılıyor oluşu, dergi içinde bu konuların daha yüzeysel işlenmesini ve bu şekilde derginin içerik yoğunluğunun korunmasını sağlar.

Meslek odaları tarafından yayımlanan dergilerde görülen bir başka tipik özellik, yönetimde olagelen değişikliklere paralel olarak dergide de köklü bir takım değişikliklerin yapılmasıdır. Bu değişiklikler biçimsel -kapak ve sayfa düzeni, boyut, grafik- olabileceği gibi, içeriğe ilişkin de -konuların ele alınışı, dağılımı- olabilir. Dolayısıyla yönetim değişiklikleri sonrasında derginin değişenlerinden ve değişmezlerinden bahsetmek neredeyse kaçınılmazdır. Oysa Ege Mimarlık, 13 yıllık geçmişinde yaşadığı tüm yönetim ve yayın kurulu değişikliklerinden, kendine özgü duruşunu ve yerelden ulusala doğru yön verdiği çizgisini koruyarak -dahası her değişiklik ile birlikte bunu geliştirerek- çıkmayı başarmıştır. Bugün derginin basım ve dağıtımının İstanbul'da yapılıyor olması bile bu konuda gösterilen çabanın ne denli ciddi olduğunun bir göstergesidir.

Elinizde tuttuğunuz bu dergi İzmirli olan, ama hedeflerini ortaya koyarken İzmirli olduğunu çok başarılı bir biçimde unutabilmiş bir yayındır. O nedenle, Ege Mimarlık'ı önemsemeliyiz.

50 sayı süresince yayımladığı projeleri, sürdürdüğü tartışmaları, açtığı dosya konularını bir yana bırakın, duymak isteyecek hala çok şeyi var bu derginin. □

Süreklilik

Sedat ACAR, Yapı Endüstri Merkezi

Mimarlar Odası İzmir Şubesi'yle, Ege Mimarlık Dergisi'nin YEM tarafından yayınlanması konusunda ilk görüşmeler, 1996 yılında gerçekleştirdiğimiz Yapı İzmir Fuarı'nda başlamıştı. Karşımızda muhatap olarak Hasan Topal ve Nilüfer Çınarlı vardı.

Yayın sözleşmesi 1997 yılının Ağustos ayında yapıldı ve Ekim, Kasım, Aralık sayıları olan 24'üncü sayı YEM tarafından basılan ilk sayı oldu. Gerek içerik gerekse teknik konularla ilgili olarak muhatabımız Nilüfer Çınarlı idi.

1997'den 2004'e geldik. Bu süre içinde 27 sayı yayınladık ve hala muhatabımız Nilüfer Çınarlı.

Türkiye gibi kısır yayın ortamı ve hele de süreksizliğin hakim olduğu bir ülkede, sektörel, üstelik de bölgesel bir derginin 50. sayısına ulaşmasında en önemli faktör, kuşkusuz Mimarlar Odası İzmir Şubesi'nin gösterdiği istikrarlı yönetim anlayışıdır.

Genel Merkez'in yayın organı Mimarlık Dergisi de YEM organizasyonu ile basılıp dağıtılıyor. Mimarlık Dergisi'nin yayını ile ilgili en önemli sorunlardan biri, her genel kuruldan sonra yayın kurulunun ve derginin sorumlularının değişmesi olmuştur.

İzmir'de ise 1996 yılından bu yana yönetim kurulu değişse de, derginin sorumluları değişmiyor.

Öte yandan, Ege Mimarlık dergisi, bölgesel bir yayın olsa da ulusal alanda kabul görmüş bir dergidir.

Gerek kentleşme, kent kültürü, yapı çevre, mimarlık eğitimi ve koruma temalı içeriğiyle gerekse de 3.500'lük tirajıyla diğer mimarlık dergileri içinde önemli bir yere sahiptir.

Türkiye'de sektörel dergiler için 3.500 tiraj hiç de küçümsenemeyecek bir sayıdır. □

Nevzat SAYIN, Mimar

Ege Mimarlık'ın 47. sayısı elimde, 48 ve 49 da çıkmış olmalı; eğitim ağırlıklı özel bir sayı. Çoğu zaman bu ve benzeri bir özel konuyla yayınlanıyor. Doğrusu iyi de oluyor. Dergi elime geçtiğinde her zaman okuyacak, ilgi duyacak ve önemseyecek birşeyler bulduğumu söylemeliyim.

Bu sayı ve hemen her sayı için geçerli olduğunu düşündüğüm önemli bir nokta var: yayın koordinatörü ya da editörü diyebileceğimiz bir iradenin eksikliği. Yazı işleri müdürü veya yayın sekreterinin varlığına rağmen bu konum boş görünüyor.

Nilüfer Çınarlı'nın olağanüstü enerjisi ve iyi niyeti bu noktadaki eksikliği gidermiyor, tam tersine ortaya çıkarıyor.

İyi konular bulunuyor. İyi isimler yazıyor ama derginin her sayıda en önemli olan ve sırasıyla önemli olan konuları birbirine karıştırıyor. Görsel malzemenin kullanımı okunaksız, envanter çalışması gibi. Çizimler ve fotoğrafların biraradalığı biraz "çocukça".

Bir örnek: "Yer, Bağlam: İzmir Temalı Mimari Stüdyo Çalışmalarındaki Arayışlar" çalışmasında yer'e dair en önemli malzeme harita, hava fotoğrafı, çevre fotoğrafları olması gerekirken ya yok ya da okunamayacak kadar küçük. Metnin içinde "Kemeraltı'nın özgün mekansal örüntüsü" gibi cümleler var ama görüntü yok.

Diğer, örnek: "Mimari Tasarım Sürecinin Problematikleri" makalesinde 1. ve 2. Örnek projelerin fotoğrafları kenar süsü gibi. Oysa her iki projede de iyi şeyler görülebilirmiş gibi bir hisse kapılıyor insan. Son örnek: "Stüdyo Hocalığının 14 Altın Kuralı", şaka gibi. Belki de bu yüzden çizimler "fazla sevimli".

Bu örnekleri uzatabilirim. Ama kısa kesiyorum. Derdim 50. sayısını yapan Ege Mimarlık için içtenlikle bir-iki eleştiri.

Ve bir öneri: Arredamento Mimarlık'ta (2004/05, s:118) yayınlanan "İzmir'de Cumhuriyet Dönemi Yapı Stoğu" (Yasemin Sayar, Rengin Zengel) yazısından yola çıkarak her sayıda bu konuda bir bölüm olsa ne iyi olur diye düşünüyorum. İzmir hala bu tür örnekleri barındırıyor. Ve bu örneklerden öğrenilecek çok şey var.

Sonuç: Ege Mimarlık iyi ki var. Daha iyi olmanın potansiyel enerjisini de taşıyor. Biraz ittirecek kinetik enerjiye dönüştürülebilir. □

"Ege Mimarlık Dergisi 50. sayısına ulaşmış bile; 'nice sayılara' dileğiyle tebrik ederim..."

Aslı ÖZBAY, Mimar

Mimarlar Odası'nın İzmir Şubesi, oda ile ilişkilendiğim günlerden bu yana kendimi hep yakın hissettiğim; reel meslek gündemlerini öncelikli tutan politikaları, deneyimli ve güleryüzlü kadroları ve giderek kent düzeyinde de etkin olan yaklaşımlarıyla başarılı bulduğum yerlerden biridir. Mimarlık burada sevilen, kullanılan, gündem edilmeye çalışılan bir alandır. Oda genelinde bir türlü sağlanamayan "istikrarlı yönetim" anlayışının hüküm sürdüğü İzmir'de bu performansın, kanımca tutarlı ve başarılı sonuçlarından biri Ege Mimarlık'tır. 14 yıldır, öncelikle düzenli olarak çıkmayı hedef edinmiş, yerel kalmaya özenli içeriğiyle önemli bir belgelik oluşturmuş, bölgedeki nitelikli yapıları-projeleri tanıtmaktan çekinmemiş, ağırlıklı yerel akademik potansiyeli dergiye yönlendirmeyi başarmış ve

bu deneyimi sırasında birçok mimarın "birarada tartışıp ürettiği" bir yayın komitesi çalışmasını da sürekli kılmıştır. Bu vesileyle mimarlık ortamı da yeni yetenekler tanımış, kazanmıştır. Ortaya çıkan dergi sayılarından bağımsız olarak değerlendirildiğinde, sadece bu süreç bile çok değerli bir deneyimdir.

Bir dergi hazırlanırken ne zahmetlerin yaşandığını, baskıdan sonra derginin genel görüntüsüne heyecanla bakıp hataları aradıktan; nihayet yayını şöyle bir okşadıktan sonra, raftaki yerine huzurla yerleştirmek güzel bir duygudur.

Belirli zaman aralıklarında geriye dönüp, artık yıllık ciltlere dönüşen sayıların ortama yararlı olduğu duygusunu yaşamak da çok güzeldir.

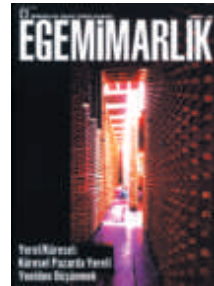
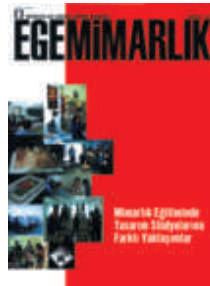
50. Sayıda bu duyguları yaşamayı hakeden tüm arkadaşlarımı ve meslektaşlarımı içtenlikle kutluyorum. □

Ege Mimarlık Ellinci Sayısına Ulaşmış...

Üstün ALSAÇ, Doç. Dr.,

Bir süredir Kıbrıs'daki bir üniversitede çalıştığım için burada oturuyoruz. Bir raslantı, yaz tatillerinden birinde kısa bir süre için İstanbul'daki evimizdeyken telefon çaldı. Açtığımda da nazik bir ses Ege Mimarlık dergisinden aradıklarını, dergide benim 1992-93 Abdi İpekçi deneme yarışmasında birincilik ödülünü kazanan "Kamburun Sırtındaki Bıçak" başlıklı yazıma yer vermeyi düşündüklerini, buna izin verip vermeyeceğimi, eğer verirsem onda değişiklik yapmak isteyip istemeyeceğimi sordu.

Bu tür inceliklere alışık olmadığımız için hem şaşırđım, hem de yazımın yaklaşık beş yıl kadar sonra bile yeniden yayınlan-

maya değer bulunması hoşuma gitti. Ege Mimarlık dergisini daha önce de görmüş, bir iki sayısını almıştım ama onu düzenli izleme olanağım olmamıştı. Onunla ilk doğrudan ilişkim onu yayınlayan arkadaşlarımla beni aramasıyla başladı.

Bir süre sonra Enis Kortan'ın hazırladığı "Mimarlıkta 50 Kuşağı Antolojisi" adlı kitabın bana düşündürdüklerini uzunca bir yazı biçimine getirip kimi öteki mimarlık dergileriyle birlikte Ege Mimarlık'a da gönderdim. İçlerinden yalnız oradaki arkadaşlarımla yazımı aldıklarını ve onu yayınlamayı düşündüklerini bildirdiler. Bu da alışık olmadığımız uygarca bir davranıştı. Dergiler hem ilgi görmediklerinden yakınılar hem de nezaketen bile olsa kendilerine gönderilen yazılar için teşekkür etmeyi, onları yayınlanmaya değer bulup bulmadıklarını söylemeyi gözdürdüler. Ben de bunun üzerine öteki dergilere yazımı geri çektiğimi bildirdim, yazım Ege Mimarlık'da yayınlandı.

Bütün bunlar aracılığıyla bu ince ve uygarca davranışların arkasında sayın Nilüfer Çınarlı'nın olduğunu öğrendim. Ondan sonra da elim değdikçe Ege Mimarlık'a çeşitli konuları ele alan yazılar göndermeyi sürdürdüm, oradaki arkadaşlarımla da yayınlamaya değer bulduklarına derginin sayfalarında yer verdiler. Karşılıklı bu ilişkinin bugün de sürdüğünü belirtmenin benim için gerçekten onur verici bir mutluluk olduğunu söyleyebilirim.

Doğal olarak bu ilişki benim Ege Mimarlık'ı sürekli bir biçimde izlememe de yol açtı. Önceleri ağırlıklı olarak yerel konuların önde geleceği yolundaki izlenimin yanlış olduğunu, onlara olduğu kadar evrensel konulara da yer verdiğini, bu ikisi arasında belli bir denge sağlamaya çalıştığını gördüm. Bilimsel-akademik çalışmaların yanı sıra uygulamaları da göz ardı etmiyordu. Mimarlığın değişik, daha eğlenceli yanlarını ele alan yazılara, hatta mimarlık dışı konulara bile yer verdiğini, böylece gerçekten sıcak, okuması keyifli bir uğraş dergisi olma yolunda yürüdüğünü gözledim.

Arada sırada da olsa aklına gelen bir konuyu yazı biçimine getirmeye çalışan biri için bundan daha güzel bir ortam olabilir mi?

Ege Mimarlık bu sayısıyla 50. sayıya ulaşıyor. Biraz daha yaşlı olsam hay Allah, zaman nasıl da geçmiş falan gibi bir şeyler söylerdim belki. Bir dergi için, hele bu ülkemizde yayınlanan bir mimarlık dergisiyse, ellinci sayıya ulaşmak kolay değil. Bunun arkasında ne denli yorucu, yıpratıcı bir çalışmanın olduğunu çok iyi biliyorum. Böylesine bir sürekliliğin sağlanması yoğun bir bilgi ve deneyim birikimine bağlı. Ege Mimarlık bir işe düşünce ve gönül konduğu zaman hangi noktalara gelinebileceğinin en güzel örneklerinden birini oluşturuyor bana göre.

Tüm içtenliğimle ona emeği geçen herkesi kutlayarak onun mimarlık ortamına katkılarının sürmesini diliyorum. Nice ellinci sayılarda gene birlikte olalım. ■

Ege Mimarlık 50 için...

Ahmet EYÜCE, Prof. Dr.

Yeni bir dergi çıkarmanın ne kadar zor olduğu biliniyor. Çıkmakta olan dergiyi yaşatmak ve uzun soluklu hale getirmek ise daha da zor. Mimarlık dergileri oldukça düşük tirajları ile hayli savaşımla vermek ya da başka alanlara yönelmek zorunda kalabiliyor.

Ege Mimarlık dergisi kısa ömürlü olma sorununu sanırım aştı. Şimdiki hedef çok uzun soluklu hatta kalıcı olmak olmalı. Derginin, çıktığı ilk sayıdan bu yana, en önemli özelliği hiçbir dönemde içerik fakirliği çekmemesidir. Her sayı özenle seçilmiş dosya konusu ve dopdolu bir içerikle yayınlanmıştır.

Dergiler için olumlu bir nitelik olan okunduktan sonra bir kenara atılmama ya da mutlaka saklanma, eksik sayıların tamamlanması özelliği Ege Mimarlık için geçerlidir. Bir diğer konu ise derginin diğer şube dergilerine öncü olması, peşisıra diğer şubelerin de dergileriyle yayın yaşamına başlamalarıdır.

İlk elli sayı tamamlandı, yayın kurulu ve tüm emeği geçenlerin ellerine sağlık. Bundan sonraki elli sayı için derginin formatı bir yenilemeye tabi tutulabilir, yeni bir sayfa tasarımı ve diğer grafik olanakların devreye sokulması ile Ege Mimarlık daha da zenginleştirilebilir.

Tüm emeği geçenlere sonsuz saygılar.

En Güzel Ege Mimarlık, Henüz Yayınlanmamış Olandır

Belgin YILDIRIM, Mimar

Ege Mimarlık, Mimarlar Odası örgütlenmesi içerisinde, Mimarlık'tan sonraki ilk yayınlardan biri olması bakımından çok önemli bir yer tutmaktadır.

1990-1991 döneminde yönetimde bulunan İzmir Şubesi Yönetim Kurulu'nun almış olduğu kararlar;

- Meslekle ilgili ülke sorunlarını yakından izlemek,
- Mesleki gelişmeleri üyelerine aktarmak,
- Günceli yakalamak,
- Toplumsal muhalefeti benimsemek,
- Bölge bütünündeki gelişmeleri yansıtmak gibi ilkelerle yayınlanmaya başlanılan ve Bülten - Forum - Olay - Dosya - Öğrencilerden - Yapı Tanıtımı - Kültür Sanat - Okurlardan bölümlerinden oluşan Ege Mimarlık'ın ilk Yayın Kurulu'nda yer almak, bir "ilk"ın kararlarına katılmak, bir düşünceyi gerçekliğe dönüştürmek fikri ve eylemi benim için çok önemli bir şeydi ve böyle bir çalışmanın içinde olmaktan çok mutluyum.

Bir örgütlenme için yayın organının; ortak bir dil, bir iletişim aracı, kişilerin düşüncelerini, eserlerini, eleştirilerini rahatça yayınlatabileceği, örgütüyle ilişkisinin yasal zorunluluktan doğan bir birliktelik yerine; kendisini ait hissedeceği ve kendisini ifade edebileceği, bunun diğerince de önemsendiği, katıldıkça benimseyeceği gönüllü bir birlikteliğe dönüştürecek bir araç olduğu düşüncesindeyim. Bu katılımı sağlayamayan bir şube yönetiminin de kendisine daha eleştirel gözle bakması ve örgütüyle ilişkisini iyi değerlendirmesi gerektiğini düşünüyorum.

Dileğim, daha çok okunan, kendisini sürekli yenileyen, yenilikleri okurlarına sunan ve onların katılımını sağlayabilen, sadece yayın kurulunun değil daha çok mimarın ürünü bir yayın. ■